

خانه قرآنی

بیاتی از کارهایی که برای بچه‌های محل انجام داده‌اند، می‌گوید: «در یک فراخوان ۲ تا ۳ روزه از بچه‌ها خواستیم داستان بنویسند. آن‌ها شروع به نوشتن کردند و داستان ۱۴۰ نفر از بچه‌ها به اسم امید چاپ شد. در ادامه به کمک خیران و معتمدان محل خانه قرآن را راه‌اندازی کردیم و در اختیار بچه‌ها قرار دادیم. در حال حاضر، ۸۰ نفر از بچه‌های این محل در این خانه قرآن آموزش می‌بینند. به‌جز این‌ها در بحث آموزش مجازی تعدادی از بچه‌ها گوشه هوشمند نداشتند و ترک تحصیل کرده بودند، ولی ما با کمک خیران حدود ۴۰ تبلت و گوشی هوشمند خریداری کردیم.»

استراحت بعد شهادت!

چه اتفاقی می‌افتد که دختری جوان به سن و سال فاطمه در قبال هم‌محله‌ای‌های خودش این قدر احساس مسئولیت می‌کند؟ فاطمه می‌گوید: «هر چند یک جاهایی و یک کارهایی برای سن و سال ما سخت است، ما تمام انرژی‌مان را صرف می‌کنیم تا ان‌شاءالله رضایت خدا و آقا امام زمان (عج) را به دست بیاوریم. در این راه همسر صبورم، مشوق اصلی‌ام بوده است. دوندگی‌هایی که ایشان دارند، به من انگیزه زیادی می‌دهد و پیش خودم می‌گویم بی‌انصافی و ناجوانمردی است که تلاش‌های این‌ها را ببینی و خودت دوچندان تلاش نکنی. شعارمان این است که استراحتمان بماند برای بعد از شهادت!»

کتاب داستان امید
قصه‌های بچه‌های
جوی آباد است

خدمت به مردم تا آخرین رمق

باید یک پیش‌زمینه ذهنی از جوی آباد داشته باشی تا بفهمی کاری که انجام شده تا چه حد بزرگ و اثرگذار است. اینکه کسی بتواند در محله‌ای محروم و مهاجرپذیر برای حدود ۴۰۰ نفر شغل ایجاد کند و با راه‌اندازی خانه قرآنی ۸۰ نفر از بچه‌های محل را پای کلاس‌های آموزش قرآن بنشانند، فقط از عهده کسانی برمی‌آید که کار را تنها برای رضای خدا انجام می‌دهند. «فاطمه بیاتی» ۳۲ ساله یکی از جوان‌ترین منتخبان مهرواره محله همدل است.

فاطمه بیاتی

مسئله ثبت شده:

اشتغال

اقدامات:

● کارآفرینی برای

۳۰۰-۴۰۰ نفر

● تأمین ۸ میلیارد وام

خوداشتغالی از بنیاد

برکت

● راه‌اندازی خانه

قرآن

● هزینه ۳۵۰

میلیون تومان برای

بیماران

«فاطمه بیاتی می‌گوید: سال‌هاست محله جوی آباد با بی‌مهری مواجه است. منطقه ماجزیرای است که نه راه دریایی دارد و نه راه زمینی و تنها خودمان هستیم و هر کسی که هر کاری از دستش برمی‌آید، باید برای محله انجام بدهد.»

اشتغال‌زایی

«فاطمه بیاتی» در ادامه می‌گوید: «با پیگیری‌هایی که کردیم حدود ۸ میلیارد تومان وام خوداشتغالی از بنیاد برکت گرفتیم و ماها در اختیار افراد قرار دادیم و کارگاه‌های قالی‌بافی، صافکاری، تراش کاری سنگ‌های تزئینی، تولیدی کفش و زغال راه‌اندازی کردیم. البته ما به این اکتفا نکردیم و با سرکشی‌هایی که در محله انجام می‌دهیم، حواسمان است که خدای نکرده فردی که کارش را به‌تازگی شروع کرده است، ورشکست نشود و حمایتش می‌کنیم.»

کارگاه خیاطی برسفره
خیلی‌ها نان آورد

از ماسک تا لباس

کارشان را منسجم و گروهی انجام می‌دهند. بعد از آمدن ویروس کرونا تولید ماسک را به‌کارگیری ۳۰۰ تا ۴۰۰ نفر شروع کردند که اغلب این افراد از خانواده زندانی‌ها، بدسرپرست‌ها، بی‌سرپرست‌ها و نیازمندان بودند. تولید ماسک به‌قدری خوب پیش می‌رود که به کارشان لیبیل می‌دهند و در سطح کشور به‌صورت یک برند شناخته می‌شوند. کمی که می‌گذرد تولید ماسک به اشباع می‌رسد. «فاطمه بیاتی» صحبت‌هایش را این‌گونه ادامه می‌دهد: «چون کشور از جهت ماسک اشباع شده بود، ما کارگاهمان را از کارگاه ماسک به کارگاه خیاطی تغییر دادیم. محله ما ظرفیت زیادی داشت کارگروه‌های ما حتی به آن‌هایی که سررشته‌ای از خیاطی نداشتند آموزش دادند و کمک کردیم و برخی از افراد توانمند شدند.»